

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **navrhovatelů:** **1) Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy**, jehož jménem jedná zmocněnkyně D.L., a **2) Ing. A.L., oba zastoupeni JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem, se sídlem Na Roudné 18, 301 00 Plzeň, za účasti: 1) Městský úřad Kralovice**, se sídlem Markova tř. 2, 331 41 Kralovice, jako příslušný volební orgán, a dále těch, jejichž volba byla napadena: **2) L.H., 3) P.S., 4) V.S., 5) R.D., 6) V.F., 7) L.K.**, všichni jako kandidáti zvolení do zastupitelstva obce Bohy, v řízení o **návrhu na neplatnost opakovaných voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných dne 22.10.2011,**

t a k t o :

I. Návrh se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení .

O d ů v o d n ě n í

Dne 1.11.2011 v 14.00 hod. bylo Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) doručeno podání navrhovatelů datované téhož dne a označené jako „*Návrh na neplatnost opakovaných voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných dne 22.10.2011*“ (dále též jen „*Návrh*“).

Navrhovatelé konstatovali, že celkový počet osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků pro opakované volby do zastupitelstva obce Bohy (dále též jen „*Obec*“) byl 135, celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky byl 125, celkový počet odevzdaných úředních obálek byl 125.

Voleb do zastupitelstva Obce se zúčastnily dvě volební strany. Volební strana č. 1 - Sdružení nezávislých kandidátů - HB (dále též jen „*Volební strana č. 1*“) - s počtem kandidátů 7 (L.H., P.S., V.S., R.D., V.F., E.K., S.S.) a volební strana č. 2 - Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy (dále též jen „*Volební strana č. 2*“) - rovněž s počtem kandidátů 7 (A.L., L.K., T.P., V.R., P.H., L.K. a V.B.).

Navrhovatelé připomněli, že Krajský úřad Plzeňského kraje vydal rozhodnutí o určení pověřeného obecního úřadu k výkonu státní správy v přenesené působnosti za Obec. Tím byl určen Městský úřad Kralovice jako místně příslušný pověřený obecní úřad k výkonu přenesené působnosti ve smyslu § 7 odst. 2 a § 61 odst. 1 písm. a) zákona o obcích, a to v rozsahu stanoveném zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci a rodných číslech a o změně některých zákonů, s tím, že přenesenou působnost bude vykonávat počínaje 1.3.2011 a konče 31.12.2011.

Ze stálého seznamu voličů Obce ze dne 21.10.2011 vyplynulo, že v tomto seznamu je uvedeno celkem 135 občanů s trvalým bydlištěm v obci Bohy a Rakolusky. Ze zápisu o výsledku opakovaných voleb zastupitelstva Obce konaných dne 22.10.2011 vyplývá, že do zastupitelstva Obce byli zvoleni za Volební stranu č. 1 L.H. (počet hlasů 84), P.S. (počet hlasů 83), V.S. (počet hlasů 86), R.D. (počet hlasů 84) a V.F. (počet hlasů 85) a za Volební stranu č. 2 A.L. (počet hlasů 41) a L.K. (počet hlasů 40).

Navrhovatelé zdůraznili, že se jednalo o opakované volby, kdy volby do zastupitelstva Obce konané ve dnech 15. a 16.10.2010 byly usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 16.11.2010 č.j. 57A 97/2010-162 prohlášeny za neplatné, stejně jako opakované volby do zastupitelstva Obce konané dne 9.4.2011, které byly prohlášeny za neplatné usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 11.5.2011 č.j. 30A 21/2011-59. Důvodem pro shora uvedená rozhodnutí byla zejména ta skutečnost, že během časově velmi krátkého období, a to zejména těsně před termínem konání zrušených voleb dne 9.4.2011 došlo k tomu, že se k trvalému pobytu do Obce přihlásil podezřele velký počet osob za podmínek, které byly vyhodnoceny tak, že se jedná o účelový krok, který by měl podstatným způsobem ovlivnit hlasování a tedy volby do Obce.

Dle navrhovatelů je to zejména Volební strana č. 1, která užívá nátlakové mediální prostředky, podněty orgánům činným v trestním řízení tak, aby za jakoukoliv cenu získala volební vítězství. Jedná se zejména o prezentace a účelová tvrzení a hodnocení úkonů starosty Ing. A.L. v médiích, prohlášení v tisku apod. Toto soupeření dvou politických stran vyústilo i v trestní oznámení, na základě kterého je v současné době Ing. A. L. trestně stíhán, kdy trestní stíhání je vedeno u Okresního soudu Plzeň-sever pod sp.zn. 1T 176/2011.

Navrhovatelé vyslovili přesvědčení, že byl porušen volební zákon, zejména jeho § 60 odst. 2 a 3, tedy zejména došlo k porušení způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Navrhovatelé v té souvislosti odkázali na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11.5.2011 č.j. 30A 21/2011-59, podle něhož porušení volebního zákona je nutné vykládat extenzivně a neomezovat se pouze na zkoumání, zda došlo k porušení konkrétního ustanovení zákona o volbách do obcí, ale je nutné zkoumat, zda nedošlo k porušení i jiných právních předpisů nebo ústavních principů, které by měly přímý dopad na regulérnost voleb (viz např. i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22.6.2010 č.j. Vol 12/2010-24 a rozhodnutí ze dne 4.7.2006 č.j. Vol 66/2006-105).

Zásadní skutečností, která způsobila neplatnost opakovaných voleb dne 22.10.2011 v Obci, bylo dle názoru navrhovatelů to, že došlo k účelovému nárůstu voličů v Obci, kdy osoby v mnoha případech v příbuzenských vztazích zejména ke kandidátům Volební strany č. 1 se formálně přihlásily k trvalému pobytu v Obci tak, aby získaly aktivní volební právo, a to v době před zrušenými opakovanými volbami dne 9.4.2011. Tento, dle navrhovatelů účelový stav, trvá a pouhá skutečnost, že uplynula několikaměsíční lhůta od zrušených voleb ze dne 9.4.2011 nemůže tento protiprávní stav zhojit, naopak, z pasivity nově přihlášených občanů s právem volit zcela jednoznačně vyplývá účelnost a formálnost tohoto úkonu a tím dochází k porušování veškerých demokratických prvků a principů volebního práva.

Navrhovatelé argumentovali nálezem Ústavního soudu ze dne 4.5.2011 sp.zn. Pl. ÚS 6/11, zejména pak jeho částí VIII, body 26 – 40, především ale body 33, 34, 35, 36 a 37. Z obsáhlé a pregnantní argumentace Ústavního nálezu je dle navrhovatelů zřejmé, že právní úprava uvedeného stavu není dokonalá.

Ze všech skutečností je dle navrhovatelů nutné dovodit a i v tomto konkrétním případě a v této souvislosti apelovat na zákonodárce, zda není žádoucí nastolit či zpřesnit podmínky aktivního i pasivního volebního práva do zastupitelstev obcí právě tak, aby bylo podstatným způsobem znesnadněno zneužití stávajícího benevolentního kritéria trvalého pobytu. Navrhovatelé dále konstatovali, že *„nově přihlášení občané k trvalému pobytu je nutné hodnotit jako účelové jednání, jehož jediným cílem byl vznik aktivního volebního práva pro určitého kandidáta, a tím ho zvýhodnit. Takové jednání obchází volební zákon a tento protiprávní stav trvá a nemůže být zhojen uplynutím jakékoliv lhůty mezi termíny voleb.“*. Je zřejmé, jak vyplývá z předchozích rozhodnutí krajského soudu ve věci, že v Obci došlo k hromadné účelové změně trvalého pobytu občanů před konáním voleb a tím došlo k nežádoucímu ovlivnění volebního výsledku. V průběhu doby od 6.4.2011, kdy proběhly předchozí volby zrušené Krajským soudem v Plzni, jsou zřejmé skutečnosti, ze kterých lze dle navrhovatelů dovodit účelovost minimálně 47 voličů.

Navrhovatelé uvedli, že starosta obce Ing. L. se v souladu se závěry shora uvedeného nálezu Ústavního soudu obrátil dopisem ze dne 18.10.2011 na Městský úřad Kralovice s žádostí, aby osoby, které jsou formálně přihlášeny k trvalému pobytu v Obci, byly v souladu s judikaturou a závěrem Ústavního soudu ze seznamu voličů vyškrtnutí. Městský úřad Kralovice však dopisem ze dne 21.10.2011 tento požadavek na vyškrtnutí osob ze seznamu voličů odmítl „jako zcela nereálný“.

Navrhovatelé argumentovali údaji, které dle jejich názoru transparentně a jednoznačně prokazují formálnost napadeného kroku, tedy přihlášení se uvedených osob k trvalému pobytu za účelem získání aktivního volebního práva a pomoci tímto způsobem jedné ze stran k volebnímu vítězství. Navrhovatelé sestavili seznam, který dle nich prokazuje tvrzení o neplatnosti voleb.

1) Velký počet osob přihlášených na jedné nemovitosti - jedná se zejména o nemovitost Bohy čp. 18, kde je přihlášeno 14 dospělých osob a 4 děti, takže s ohledem na dispozici nemovitosti není možné, aby v ní žil takový počet osob. Tato nemovitost je dle tvrzení její vlastnice dokonce dlouhodobě bez vody, elektřiny, takže je nepředstavitelné, aby byla řádně užívána v rozsahu trvalého pobytu.

2) K trvalému pobytu do Obce se přihlášily ve většině případů z úplných rodin pouze dospělé zletilé osoby s možností uplatnění aktivního volebního práva, ale nebyly již přihlášeny nezletilé děti, které navštěvují mateřské či základní školy většinou tam, kde fakticky žijí se svými rodiči. Jedná se většinou o bydliště, kde byly [dětí] hlášeny k předchozímu trvalému pobytu či na jiném místě, kde fakticky žijí. Syn jedné z manželů navštěvuje MŠ ve Staniční ul. v Plzni.

- 3) Uvedeným osobám, které se účelově přihlásily k trvalému pobytu, není doručována pošta, a to ani např. denní tisk apod., popř. je zajištěno doručování pošty formou tzv. dosílky právě na předchozí adresy, které jsou většinou totožné s předchozím trvalým pobytem či jiným faktickým místem pobytu.
- 4) Žádná z účelově přihlášených osob se nepodílí na faktickém životě v obci, a to ani v kulturních a společenských sférách či v dobrovolných organizacích.
- 5) U účelově přihlášených osob nedošlo ani k faktickému nastěhování do místa trvalého pobytu.
- 6) Osoby účelově přihlášené k trvalému pobytu nejsou zapojeny do odpadového hospodářství, odpady likvidují na svých faktických adresách, kde žijí a kde by také měly vykonávat svá práva, tedy i aktivní volební právo, a podílet se na právech a povinnostech, který jim ukládá náš právní řád.
- 7) Některé nemovitosti, které byly použity k nahlášení trvalého pobytu, procházejí rekonstrukcí, takže jsou v současné době neobyvatelné a některé jsou svým stavebním profilem a stavebními úpravami v horší kvalitě, např. rekreační chaty, které je obtížné celoročně užívat a faktický trvalý pobyt by probíhal v kvalitativně horších nemovitostech.

Dle navrhovatelů je zřejmé, že institut trvalého pobytu se stal pravidelným nástrojem v boji dvou soupeřících volebních stran v Obci, kdy z listiny vyplývá, že přibližně 40 voličů žije jinde, kde tráví podstatnou část svého života, pracovní výkony, vychovávají děti, tráví mimopracovní čas. To svědčí pro účelovost úkonu přihlášení k trvalému pobytu, což je dle navrhovatelů nepřípustné porušení zásady rovného volebního práva a zásady svobodné soutěže politických sil. Tím se prokazuje účelovost změny trvalého pobytu, kdy je zřejmé, že tato intenzita razantním způsobem ovlivnila volební výsledky s tím, že zde existuje příčinná souvislost mezi namítaným postupem před volbami a výsledkem napadených voleb se zřetelem na možné obcházení volebního zákona a zatemnění výsledků voleb v souvislosti s intenzitou zásahu, tedy pravděpodobnými dopady účelové změny trvalého pobytu přihlášením se do objektu ve vlastnictví některých kandidátů či osob spřízněných (s odkazem na zmíněný nález Ústavního soudu).

Navrhovatelé s odkazem na Ústavní soud, který v obdobných případech dokonce hovoří o „*nekalých praktikách, které s ohledem na počet přihlášených osob oslabily integritu voleb a demokracii samotnou*“ citovali bod 38 nálezu Ústavního soudu ze dne 4.5.2011 sp.zn. Pl.ÚS 6/11: „*S ohledem na význam voleb v demokratické společnosti a z něho vyplývající presumpci jejich ústavnosti a zákonnosti je ještě třeba zdůraznit, že neplatnost voleb může způsobit jen takové závažné porušení volebního zákona, které zpochybňuje výsledky voleb a které odůvodněně vyvolává pochybnost o tom, zda volby a jejich výsledky jsou projevem skutečné vůle voličů. V právním státě musí mít každé konkrétní jednání předvídatelné právní důsledky. Lze dovodit, že důvod rušit volby zde nebude, pokud konkrétní praktika, kterou bude možné označit za nemorální a nemravnou na zvolení volební strany podstatný vliv neměla. Pokud však tento vliv podstatný měla, bude třeba ke zrušení napadených voleb přikročit.*“.

K věci se na výzvu soudu vyjádřil rovněž Městský úřad Kralovice (dále též jen „*Městský úřad*“), a to podáním ze dne 7.11.2011. V něm zopakoval, že byl Krajským úřadem Plzeňského kraje pověřen výkonem přenesené působnosti za Obec v rozsahu stanoveném zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, počínaje dnem 1.3.2011 a konče dnem 31.12.2011. Proto mu nejsou známy skutečnosti uváděné v návrhu, které se týkají popisu situace a případných změn v počtech trvale hlášených osob před tímto datem. Městský úřad konstatoval, že od účinnosti tohoto pověření došlo k přihlášení k trvalému pobytu do Obce 46 občanů. Z těchto číselných údajů však není možné dovozovat příčiny takového postupu či jeho účelovost, neboť Městskému úřadu jsou známy pouze takové skutečnosti, jež jsou prezentovány v médiích. Současně je mu známo, že otázka přihlášení k trvalému pobytu byla jako jedna z forem volebního soutěžení využita oběma kandidujícími stranami.

S názory navrhovatelů byl Městský úřad podle svých slov blíže seznámen až po žádosti navrhovatele č. 2 o vyškrtnutí tzv. formálně přihlášených osob k trvalému pobytu v Obci. Po konzultaci obsahu této žádosti s Krajským úřadem Plzeňského kraje byla žádost odmítnuta. Městský úřad nesouhlasil s odůvodněním navrhovatele, že požadavek na vyškrtnutí osob ze seznamu voličů odmítl jako zcela nereálný, neboť tato formulace se týkala především možnosti prověřit důvody uváděné žadatelem, který odkazoval, mimo jiné, na blízké příbuzenské vztahy kandidátů, nezpůsobilost objektů k trvalému bydlení či nepřímého uplácení. Městský úřad se domníval, že rozsah námitek doručených dne 19.10.2011 jako odůvodnění k vyškrtnutí osob ze seznamu voličů bylo zcela nereálné prověřit do 20.10.2011, kdy byl termín uzavření seznamu voličů. Zejména však navrhovatel opomněl odkaz Městského úřadu na § 28 odst. 2 volebního zákona, dle něhož lze občana vyškrtnout pouze tehdy, pokud pozbyl práva volit. Stejně tak byl navrhovatel informován o znění § 12 zákona o evidenci obyvatel, který stanoví podmínky pro zrušení údaje o místu trvalého pobytu.

K věci se dále vyjádřili P.S. (podání ze dne 6.11.2011), V.S. (podání ze dne 6.11.2011), L.H. (podání ze dne 5.11.2011), R.D. (podání ze dne 6.11.2011) a V.F. (podání ze dne 6.11.2011), kteří shodně navrhovali zamítnutí návrhu. Naopak, L.K. (podání ze dne 8.11.2011) se s návrhem ztotožnil.

Problematika voleb do zastupitelstev obcí je upravena zákonem č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění účinném k 22.10.2011 (dále též jen „*volební zákon*“ nebo „*zákon o volbách*“).

Na posuzovanou věc dopadala rovněž ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění účinném k 22.10.2011 (dále též jen „*zákon o obcích*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Ve smyslu § 90 odst. 1 s.ř.s. se za podmínek stanovených zvláštními zákony [mj. volebním zákonem] může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení

nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

Podle § 90 odst. 2 s.ř.s. účastníky jsou navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.

Podle § 90 odst. 3 s.ř.s. soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.

Ve smyslu § 60 odst. 1 volebního zákona podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva (dále jen „navrhovatel“).

Podle § 60 odst. 3 volebního zákona návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

Předmětem soudního přezkumu byly opakované volby do zastupitelstva Obce vyhlášené sdělením Ministerstva vnitra ze dne 8.6.2011 na den 22.10.2011. Zdejší soud dospěl k závěru, že Návrh není důvodný, když o něm uvažil následovně.

Předchozí opakované volby v Obci se konaly dne 9.4.2011. Návrhem doručeným soudu dne 22.4.2011 se stávající navrhovatel č. 1 domáhal vyslovení jejich neplatnosti a zdejší soud usnesením ze dne 11.5.2011 č.j. 30A 21/2011-59 (dále též jen „*Usnesení*“) vyslovil, že opakované volby do zastupitelstva Obce konané dne 9.4.2011 byly neplatné. Navrhovatel č. 1 tehdy stěžejní porušení zákona, které podstatně ovlivnilo výsledky voleb, spatřoval v podezřelém nárůstu voličů během krátkého období mezi volbami konanými dne 16. října 2010 a opakovanými volbami konanými dne 9.4.2011, zvláště v období 2 - 4 týdnů před termínem konání opakovaných voleb, a tvrdil, že došlo k porušení § 28 odst. 2 zákona o volbách.

Zdejší soud v *Usnesení* mj. konstatoval, že „(...) *Vzhledem k hlavní námitce navrhovatele o neúměrném nárůstu voličů v obci Bohy v době krátce před konáním opakovaných voleb, se soud zaměřil na ověření, zda navrhovatelem uváděná tvrzení mohla představovat porušení volebního zákona v širším slova smyslu, způsobem ovlivňujícím výsledky voleb. Soud vycházel ze vzájemného propojení práva volit do zastupitelstva obce a institutu trvalého pobytu občana. Podle § 4 odst. 1 zák. o volbách do zastupitelstev obcí občan obce má právo volit do zastupitelstva obce, pokud v den voleb v obci je hlášen k trvalému pobytu a pokud splňuje další podmínky v tomto ustanovení definované. Podle ustanovení § 16 odst. 1 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, občanem obce je fyzická osoba, která je státním občanem České republiky a je v obci hlášena k trvalému pobytu. Ve smyslu § 16 odst. 2 písm. a) cit. zákona občan obce, který dosáhl věku 18 let má právo volit a být volen do zastupitelstva obce za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Současně soud*

vycházel ze zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, který v § 10 upravuje institut trvalého pobytu občanů. Soud vycházel ze zjištěné a nesporné skutečnosti, že výkon státní správy v rozsahu zákona o evidenci obyvatel vykonával pro obec Bohy (Rakolusky) Městský úřad Kralovice, na který byl výkon přenesené působnosti v tomto rozsahu přenesen rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 21.2.2011 č.j. VVŽÚ/2173/11.

Z citovaných zákonných ustanovení ve vazbě na ust. § 33 odst. 4 zák. o volbách do zastupitelstev obcí vyplývá, že právo občana volit je těsně spjato s místem jeho trvalého pobytu. K prokázání práva občana volit je nezbytné, aby nejpozději v den konání voleb občan v obci, ve které chce volit, byl přihlášen k trvalému pobytu. Zákonodárce přitom nestanoví dobu, po kterou je občan povinen být minimálně přihlášen k trvalému pobytu v obci, aby mohl volit, a proto je teoreticky možné, aby se přihlásil k trvalému pobytu v obci a byl k trvalému pobytu přihlášen třeba i první den voleb a své volební právo uplatnil v místě nového trvalého pobytu. Z dokumentů Městského úřadu Kralovice soud zjistil, že v době od 14.3.2010 do 7.4.2010 v obci Bohy (Rakolusky) došlo k přihlášení 31 občanů k trvalému pobytu v objektech označených číslem popisným a 10 občanů v objektech s číslem evidenčním. Z obsahu předložených přihlašovacích lístků k trvalému pobytu bylo zjištěno, že jednotliví občané řádně vyplnili a podepsali přihlašovací lístek k trvalému pobytu, v každém sledovaném případě bylo výpisem z katastru nemovitostí doloženo vlastnictví oprávněné osoby ve smyslu § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel k objektu, ve kterém se jednotliví občané k trvalému pobytu hlásili, oprávněná osoba vždy potvrdila souhlas na přihlašovacím tiskopisu k trvalému pobytu před zaměstnancem ohlašovny a objekt, ve kterém občané si zvolili místo trvalého pobytu, byl ve sledovaných případech vždy označen číslem popisným nebo číslem evidenčním a prokazatelně se jednalo vždy o objekty určené pro bydlení nebo individuální rekreaci. V každém z ověřovaných případů oprávněná osoba potvrdila souhlas na přihlašovacím tiskopisu k trvalému pobytu přihlašované osoby před zaměstnancem ohlašovny. Správnost údajů zaznamenaných v jednotlivých přihlašovacích tiskopisech soud ověřil v rámci úřední činnosti prostřednictvím informativních výpisů z katastru nemovitostí zachycující informace o dotčených stavbách v obci Bohy (Rakolusky).

Při výkonu státní správy v této oblasti a ve vztahu ke sledovanému ohlašování změny místa trvalého bydliště u jednotlivých osob, soud neshledal porušení zákona, které by mohlo ovlivnit výsledky voleb. Výkon státní správy v této oblasti byl realizován v souladu s článkem 2 odst. 3 Ústavy České republiky, podle kterého státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsobem, který stanoví zákon. (...) Při ověření důvodnosti výtky navrhovatele mířící na podezřelý nárůst voličů v období krátce před konáním opakovaných voleb, hodnotil soud regulérnost voleb též ve světle ústavních principů, které je nezbytné v celém volebním procesu respektovat. I přes deklarovanou zákonnost postupu při ohlašování změny místa trvalého pobytu u 41 osob přihlášených v době od 14.3. do 7.4.2011, nemohl soud přehlédnout další souvislosti, které signalizovaly porušení ústavních principů v průběhu volebního procesu a které mohly regulérnost voleb ovlivnit. Z předložených přihlašovacích tiskopisů bylo zjištěno, že souhlas s ohlášením změny místa trvalého pobytu jednotlivým osobám udělovali jako oprávněné osoby též 4 kandidáti za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů – HB. Kandidáti za tuto stranu celkově jako oprávněné osoby udělili souhlas se změnou trvalého pobytu celkem u 14 přihlašovaných osob

ze sledovaného počtu 41 osob a vytvořili předpoklad pro vznik práva volit u těchto osob. Kandidát V.F., udělil jako oprávněná osoba souhlas v jednom případě, kandidátka L.H., udělila souhlas v 8 případech, V.S. , udělila souhlas ve 3 případech, R.D., udělila souhlas v jednom případě a S.S., udělil souhlas v 1 případě.

Při vyhodnocení tohoto zjištění soud navázal na právní názory vyslovené v rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 16.11.2000, č.j. 57 A 97/2010-162 a vycházel rovněž z aktuálního nálezu Ústavního soudu ze dne 4.5.2011 sp.zn. Pl. ÚS 59/10, dostupného na www.naulus.cz. Soud při hodnocení průběhu procesu voleb z pohledu dodržování ústavních principů, vycházel z Listiny základních práv a svobod, z její části upravující politická práva a to z čl. 21 odst. 1, podle kterého občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců dále z čl. 21 odst. 2, 3, podle kterého volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním, přičemž podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon, a z čl. 21 odst. 4, podle kterého občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Současně soud vycházel z čl. 22 Listiny základních práv a svobod, podle kterého zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil z demokratické společnosti.

Základním interpretačním pravidlem výkladu zákonů, které blíže upravují výkon všech politických práv je čl. 5 Ústavy, podle kterého politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku volné soutěže politických stran respektujících základní demokratické principy, toto ustanovení má přímou spojitost se všemi politickými právy vyjádřenými v Ústavě a svoji povahou ovlivňuje a předurčuje způsob formování politických sil v demokratické společnosti. Svobodná soutěž politických sil nachází svůj výraz především ve volbách a je základním předpokladem fungování demokratického státu (nálezn Ústavního soudu Pl. ÚS 59/2010). Již výše zdejší soud zdůraznil, že trvalý pobyt je definován jako údaj evidenční povahy a podtrhl, že tento institut nabývá na významu ve vazbě na zák. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstva v obcích, neboť se stává hlavním kritériem pro vznik aktivního a pasivního volebního práva. Přihlašování občanů k trvalému pobytu v obci v období blízkém se konání voleb do zastupitelstva obce musí být proto realizováno nejen za dodržení zákonných podmínek plynoucích ze zákona o evidenci obyvatel, ale musí i respektovat zásadu rovného volebního práva a zásadu svobodné soutěže politických sil. V souzeném případě institut trvalého pobytu se stal pravidelným nástrojem v boji dvou soupeřících volebních stran v obci Bohy, který je pod soudním dohledem již od roku 2006. Z úřední činnosti soud zjistil z rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 13. listopadu 2006 č.j. 30 Ca 98/2006-34, že v průběhu voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných 20. a 21. října 2006 do stálého seznamu voličů po jeho uzavření bylo dopsáno 10 voličů, kteří jako místo trvalého pobytu uváděli místo Dům s pečovatelskou službou. Ač seznam voličů byl uzavřen, voliči ve sledovaném případě prokázali právo hlasovat a byli do výpisu ze seznamu voličů dopsáni dodatečně podle § 33 odst. 4 zák. o volbách do zastupitelstev obcí. Výkon státní správy pro obec Bohy na úseku evidence obyvatelstva v roce 2006 zajišťoval Obecní úřad Bohy, který byl tvořen starostou Ing. A.L. , místostarostou a tajemníkem. Tehdejší starosta Ing. A.L. byl současně kandidátem za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy ve volbách do zastupitelstva obce konaných v roce 2006. Obdobná praktika provázející přihlášení nových občanů k trvalému pobytu v obci Bohy byla zaznamenána i ve volbách do zastupitelstva obce Bohy konaných v roce 2010. Výkon státní správy na úseku evidence obyvatelstva v obci Bohy

zajišťoval opět Obecní úřad Bohy, rovněž představovaný starostou Ing. A.L., místostarostou a tajemníkem. Na podkladě výsledků voleb v roce 2006 zastupitelstvo obce Bohy bylo tvořeno 7 zastupiteli, z nichž 4 zastupitelé byli zvoleni za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy a 3 zastupitelé za Sdružení nezávislých kandidátů – HB. Zdejší soud v rozhodnutí ze dne 16. listopadu 2010 č.j. 57 A 97/2010-162 ve věci navrhovatele Sdružení nezávislých kandidátů – HB o návrhu na neplatnost voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných ve dnech 15. a 16. října 2010 dospěl k závěru, že shromážděné důkazy jednoznačně prokázaly, že obecní úřad Bohy nepostupoval při výkonu agendy evidence obyvatel tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Pokud obecní úřad při přihlašování trvalého pobytu v případě 9 osob vycházel toliko ze skutečnosti, že přihlašovaná osoba má vlastnické právo k objektu nebo má souhlas vlastníka k objektu a k ověření skutečnosti, že objekt je označen číslem popisným, evidenčním či orientačním a je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci, vycházel toliko z výpisu katastru nemovitostí, byl tak povinen obdobně postupovat také v případě ostatních 9 osob, které doložily ve stejném rozsahu veškeré skutečnosti nezbytné ke změně místa trvalého pobytu. Obecní úřad nebyl oprávněn být v případě 4 osob absolutně nečinný a v případě 9 osob extrémně rychlý. Pokud již obecní úřad přistoupil těsně před volbami ke změně trvalého pobytu 9 osob, byl v souladu s § 2 odst. 4 a § 6 odst. 1 správního řádu povinen provést změnu místa trvalého pobytu u všech 13 osob, neboť z ničeho nevyplyvá, proč by 9 osob, které z časového hlediska požádalo o změnu místa trvalého bydliště později, než jiné 4 osoby, přičemž předložilo podklady v obdobném rozsahu, mělo mít před ostatními přednost. Soud dospěl k závěru, že výkon agendy evidence obyvatel byl zneužit k účelům, ke kterému obecnímu úřadu nebyl zákonem svěřen, a to k ovlivnění volebního výsledku ve prospěch jedné ze dvou volebních stran. V případě 9 osob, které obecní úřad neoprávněně zvýhodnil, oproti jiným 4 osobám, se v některých případech evidentně jednalo o osoby spřízněné s volební stranou Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy, v jejich čele stál Ing. A.L., který byl současně starostou obce. Tato praktika tím byla pro soud jedním z argumentů pro vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných ve dne 15. a 16. října 2010.

V opakovaných volbách do zastupitelstva obce Bohy konaných dne 9.4.2011 je zaznamenána obdobná praktika provázející přihlášení nových občanů k trvalému pobytu v obci Bohy, kdy 5 kandidátů volební strany Sdružení nezávislých kandidátů – HB z celkového počtu 41 osob přihlášených k trvalému pobytu v obci v době od 14.3. do 7.4.2011, u 14 nově přihlašovaných osob udělilo jako oprávněné osoby souhlas k tomuto přihlášení. Při hodnocení dopadu používané praktiky na regulérnost průběhu voleb vzal soud v úvahu, že popsaná praktika byla vždy užívána v souvislosti s volbami do zastupitelstva obce Bohy, kde vzhledem k nízkému počtu stálých voličů vždy hrozí, že hromadná účelová změna trvalého pobytu před konáním voleb může přivodit nežádoucí ovlivnění volebních výsledků.

V souzeném případě byl prokázán navrhovatelem tvrzený aktivní podíl 5 kandidátů volební strany Sdružení nezávislých kandidátů – HB, kteří u 14 přihlašovaných osob udělili jako oprávněné osoby souhlas s prováděnou změnou jejich trvalého pobytu. Prokázaný aktivní vstup 5 kandidátů volební strany Sdružení nezávislých kandidátů – HB do volebního procesu v této širší souvislosti, je porušením rovného volebního práva zajištěného v čl. 21 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a je současně porušením zásady svobodné soutěže politických sil vyplývajících z čl. 5 Ústavy. Použitá praktika prokazatelně u 14 osob nově

přihlášených k trvalému pobytu v obci založila těmto občanům právo volit, což při dosavadním rovnoměrném rozložení politických sil v obci mělo zásadní vliv na volební výsledek, kterého dosáhla volební strana, jejíž kandidáti praktiku použili. Soudem zjištěné porušení ústavních principů demokratických voleb způsobilo nežádoucí ovlivnění volebního výsledku a vedlo soud ke zrušení napadených opakovaných voleb.“.

Zásadní skutečností pro nynější rozhodnutí soudu bylo, že navrhovatelé opírali svůj (aktuální) návrh o okolnosti nastalé před termínem prvních opakovaných voleb, tedy netvrdili, že by i v období od 10.4.2011 do 21.10.2011 docházelo k dalším, shodným či obdobným praktikám majícím vliv na regulérnost a zákonnost opakovaných voleb konaných dne 22.10.2011. Soud tak mohl vycházet z údajů, které měl k dispozici v květnu letošního roku, a musel posoudit jediné – zda více než šest měsíců, které uplynuly od opakovaných voleb soudem prohlášených za neplatné a během kterých se na situaci nic podstatného nezměnilo, je dobou dostatečně dlouhou na to, aby došlo ke změně pohledu na regulérnost dalších opakovaných voleb.

Zdejší soud dospěl k závěru, že ano.

Navrhovatelé na podporu svých tvrzení argumentovali především nálezem Ústavního soudu ze dne 4.5.2011 sp.zn. Pl.ÚS 6/11 (dále též jen „Nález“, k dispozici na www.nalus.cz), zejména pak jeho částí VIII a body 33, 34, 35, 36 a 37. V nich Ústavní soud konstatoval následující: „(...) 33. Ústavní soud v souvislosti s pojmem trvalého pobytu vyložil, že dle čl. 14 odst. 1 Listiny, garantujícího svobodu pobytu, se trvalým pobytem nepochybně rozumí oprávnění svobodně pobývat a usazovat se na kterémkoli místě v České republice, tj. oprávnění svobodně si volit bydliště uvnitř českého státu (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 4/02; 495/2002 Sb., N 136/28 SbNU 191). Výjimka je uvedena v čl. 14 odst. 3 Listiny, dle něhož svobody pohybu a pobytu mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody. Trvalý pobyt je definován jako údaj "pouze" evidenční. Na druhou stranu v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/94; 207/94 Sb., N 40/2 SbNU 7, v němž se zabýval podmínkami nabývání státního občanství, Ústavní soud pojem trvalého pobytu, coby jednu z nich, vyložil tak, že jde "... nikoliv o trvalý pobyt ve smyslu evidenčním - přihlášení se k trvalému pobytu na příslušném úřadě - ale ve smyslu faktickém. Trvalým pobytem je třeba takto rozumět pobyt v místě stálého bydliště člověka, to jest zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání a v němž se také zdržuje s úmyslem zdržovat se zde trvale.“

34. Jak bylo řečeno, právo volit do zastupitelstva obce dává ustanovení § 4 zákona o volbách do zastupitelstev občanu obce za předpokladu, že je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu. Žádné omezení týkající se trvalého pobytu není v tomto ustanovení uvedeno a Česká republika nemá ani jinde speciálně upraveny nějaké další podmínky ve vztahu k bydlišti, které by voliči byli povinni splnit, než se k trvalému pobytu v obci přihlásí. Zmanipulování voleb obstaráním hlasů formálních voličů je tedy relativně snadné. Těmto praktikám lze do jisté míry předejít ve fázi sestavování seznamu voličů tím, že osoby hlášené k trvalému pobytu toliko formálně z něho budou vyškrtuty. Výklad, podle něhož zákon o volbách do zastupitelstev takovýto aktivní postup orgánu, který stálý

seznam voličů vede, umožňuje, podporuje i možnost vyškrtnutých osob následně žádat o správní (námitkové řízení) a soudní přezkum. A odpovídá to též (jak je rozvedeno níže) představě samotné Ústavy, která ve čl. 100 odst. 1 nepředpokládá ochranu práva podílet se na správě obecních záležitostí u těch, kdo se skutečným životem obce nemají objektivně nic společného. Toto je jen připomenutí jednoho z nástrojů, který lze k obraně před podobnými praktikami využít mimo rámec volebního soudnictví. Je však zřejmé, že právní úprava není dokonalá. Ústavní soud zde proto využívá příležitosti a apeluje na zákonodárce, aby uvážil, zda podmínky aktivního volebního práva do zastupitelstev obcí neupřesnit, resp. nezměnit tak, aby bylo znemožněno nebo alespoň podstatně znesnadněno zneužití stávajícího benevolentně nastaveného kritéria trvalého pobytu.

35. *Otázka trvalého bydliště občanů je sice v obecné rovině záležitostí evidenční a nikoliv faktickou (zákon o evidenci obyvatel sice v § 10 odst. 1 uvádí demonstrativní výčet kritérií pro volbu místa trvalého pobytu, ovšem jejich skutečná existence není při ohlašování tohoto místa prověřována), nicméně ve věcech volebních je dle názoru Ústavního soudu nutno pojem vykládat materiálně. Přílehavější je proto postoj zaujatý ve výše citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/94, vycházející z trvalého pobytu jako stavu faktického. Tento závěr podporuje i ústavní vymezení územních samosprávných celků jako územních společenství občanů, která mají právo na samosprávu (čl. 100 odst. 1 Ústavy). Smyslem formální existence obce je, aby si její obyvatelé mohli sami spravovat své vlastní záležitosti. Činí tak prostřednictvím orgánů obce. Proto také oprávnění tyto orgány vytvářet je podmíněno faktickým poutem obyvatele - voliče k obci. O existenci tohoto pouta nesvědčí sama subjektivní vůle osoby v podobě zápisu mezi občany obce, ale musí být odpovídajícím způsobem objektivně vyjádřena.*

36. *V situaci, kdy je trvalý pobyt rozhodujícím kritériem pro vznik aktivního i pasivního volebního práva do orgánů samosprávy obce, je třeba vzhledem k závažnosti možných dopadů pečlivě zkoumat i skutečnost, zda přihlášení nebylo zcela účelovým jednáním, jehož jediným cílem byl právě vznik aktivního volebního práva, tedy jednáním obcházejícím volební zákon. Právo na zvolení si trvalého pobytu dle § 10 zákona o evidenci obyvatel je sice subjektivně veřejným právem, vymahatelným ve správním soudnictví, které je odvozeno od práva na svobodu pohybu a pobytu. Ovšem není důvod jej bez dalšího upřednostnit před právem občanů územního společenství, aby se na jeho samosprávě podíleli pouze ti, kdo do tohoto společenství skutečně patří. Nelze pominout specifika voleb do zastupitelstev obcí, ve kterých na rozdíl kupř. od voleb do zastupitelstev krajů, vzhledem k jejich velikosti i počtu voličů, nepochybně hrozí, že hromadnou účelovou změnou trvalého pobytu před konáním voleb může dojít k nežádoucímu ovlivňování volebních výsledků. Krom toho svoboda pohybu a pobytu znamená svobodu se kdekoliv usadit a žít tam, nikoli svobodu být hlášen k trvalému pobytu v místě dle svého výběru a účastnit se zde komunálních voleb.*

37. *I za stávající právní úpravy proto je (bylo) při posuzování předmětného návrhu na neplatnost voleb nezbytné za účelem ochrany zájmu voličů posoudit, zda posuzovaná praktika, v tomto konkrétním případě přihlášení se více osob k trvalému pobytu těsně před komunálními volbami na určitou adresu spjatou vlastnickými či závazkovými právy s konkrétními kandidáty, měla reálný vliv na to, jakého volebního výsledku dosáhla volební*

strana, která tyto kandidáty navrhla, a zda zjištěná skutečnost znamenala porušení ústavních principů demokratických voleb. Ústavní soud zastává názor, že případné "nekalé praktiky" dle své závažnosti mohou oslabit integritu voleb a tedy i demokracii samotnou. Proto je třeba zkoumat dopady konkrétních jednání, které by mohly mít vliv na omezení rovnosti volebního práva na konečný výsledek voleb (srov. čl. 5 a čl. 102 odst. 1 Ústavy a čl. 21 odst. 1, 3 a 4 a čl. 22 Listiny).“.

Zdejší soud se s Nálezem plně ztotožňuje a závěry v něm vyslovené se staly jedním z východisek i pro toto rozhodnutí. Ústavní soud totiž v první větě bodu č. 39 Nálezu konstatoval: „*Krajský soud zúžil přezkum neplatnosti voleb pouze na posouzení platnosti ve vztahu k zákonu o evidenci obyvatel a neposoudil zákonnost a platnost voleb ze širšího hlediska dopadu změny trvalého pobytu určitého počtu občanů bezprostředně před volbami na celý volební proces jako takový.*“.

A právě v použité dikci, kdy Ústavní soud přímo spojil závěr o neregulérnosti voleb se změnou trvalého pobytu určitého počtu občanů **bezprostředně** před volbami, zdejší soud spatřuje prostor pro názorový posun (ve vztahu k závěrům vyjeveným v Usnesení) stran regulérnosti znovu opakovaných voleb za situace, která se od voleb konaných dne 9.4.2011 nezměnila. Byť opřít závěr o platnosti opakovaných voleb pouze o konstatování, že v posuzované věci nedošlo ke změně trvalého pobytu určitého počtu občanů bezprostředně před volbami, by bylo krátkozraké, měl rozměr bezprostřednosti v rozhodování soudu své místo.

Definice, která by s určením přesného časového úseku stanovila, kdy určitá okolnost nastala bezprostředně, neexistuje. Dá se však vyjít z předpokladu, že by mělo jít o dobu nepřiliš vzdálenou od té, k níž se bezprostřednost poměřuje. Ano, někdy bude taková doba měřitelná ve vteřinách, někdy ve dnech či týdnech. Zdejší soud však nemůže přistoupit na to, že by se v případě více než šesti měsíců, jak tomu bylo v dané věci, mohlo hovořit o bezprostřednosti. Tento parametr nastavený v Nálezu, vzhledem k výše popsaným okolnostem, nebyl při opakovaných volbách konaných v Obci dne 22.10.2011 naplněn.

Soud se dále zaměřil (i) na ústavní rozměr věci.

Podle čl. 99 Ústavy se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Podle čl. 101 odst. 1 Ústavy je obec samostatně spravována zastupitelstvem. Podle čl. 104 odst. 2 Ústavy zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech samosprávy, pokud nejsou zákonem svěřeny zastupitelstvu vyššího územního samosprávného celku. Podle čl. 104 odst. 3 Ústavy zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.

Podle § 1 věty první před středníkem zákona o obcích je obec základním územním samosprávným společenstvím občanů. Podle § 2 odst. 2 zákona o obcích obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem. Podle § 5 odst. 1 zákona o obcích je obec samostatně spravována zastupitelstvem obce; dalšími orgány obce jsou rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce.

Podle § 84 odst. 1 zákona o obcích zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce. Podle § 84 odst. 2 zákona o obcích je zastupitelstvu obce mj. vyhrazeno schvalovat program rozvoje obce, schvalovat rozpočet obce a závěrečný účet obce, zřizovat a rušit příspěvkové organizace a organizační složky obce, schvalovat jejich zřizovací listiny, vydávat obecně závazné vyhlášky obce či rozhodovat o vyhlášení místního referenda.

Podle § 103 odst. 1 zákona o obcích starosta zastupuje obec navenek. Podle § 103 odst. 2 věty první starostu a místostarostu (místostarosty) volí do funkcí zastupitelstvo obce z řad svých členů.

Z právě uvedeného je zřejmé, že fungující orgány obce, jejichž konstituování má základ ve volbách, jsou životně důležité pro to, aby mohl být vůbec naplněn ústavní i zákonný pohled (a požadavky) na obec jako takovou.

Podle čl. 102 odst. 2 Ústavy je funkční období zastupitelstva čtyřleté. Zákon stanoví, za jakých podmínek se vyhlásí nové volby zastupitelstva před uplynutím jeho funkčního období.

Podle § 69 odst. 1 zákona o obcích mandát člena zastupitelstva obce vzniká zvolením; ke zvolení dojde ukončením hlasování.

Podle § 54 odst. 1 písm. a) volebního zákona ke zvolení zastupitelstva obce nedojde, jestliže soud shledá oprávněným návrh na neplatnost hlasování nebo na neplatnost voleb.

Zdejší soud se proto následně zaměřil na situaci předvídanou v § 54 odst. 1 písm. a) volebního zákona a její praktický dopad na život v obci.

Vyhoví-li soud návrhu na určení neplatnosti voleb, musí se v obci konat opakované volby. Ve smyslu § 107 zákona o obcích stávající starosta a místostarosta vykonávají své pravomoci až do zvolení nového starosty a místostarosty. V obcích, kde není volena rada (což je případ Obce), náleží starostovi pravomoci stanovit pravidla rozpočtového provizoria a přijímat rozpočtová opatření (§ 102a odst. 4 zákona o obcích ve spojení s § 102a odst. 2, 3 zákona o obcích), a to až do ustavujícího zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce, které vzejde z navazujících opakovaných voleb. Činnost zastupitelstva obce je však paralyzována [k tomu srov. výše čl. 102 odst. 2 Ústavy a § 54 odst. 1 písm. a) a § 69 odst. 1 volebního zákona] a obec v období do opakovaných voleb vedou dosavadní starosta a místostarosta. Za takových okolností však nelze hovořit o obci jako o plnohodnotně fungujícím základním územním samosprávném společenství občanů. Jde pouze o prolongované provizorium.

Ovšem právě v tom zdejší soud spatřuje zcela zásadní okolnost, která na misce vah nakonec převážila pro závěr, že volby do zastupitelstva obce nelze donekonečna prohlašovat za neplatné a donekonečna je opakovat jen na základě toho, že v určitém časovém úseku, který ale rozhodně nenavazoval bezprostředně na termín konání opakovaných voleb, došlo

za účelem neregulérního ovlivnění volebního výsledku ke změně trvalého pobytu určitého počtu občanů. Obec a její obyvatelé nemohou navždy nést „dědičný hřích“ někdejšího porušení pravidel svobodné soutěže politických stran. Řečeno jinak, obec a její obyvatelé mají právo na to, aby správa jejich věcí byla vykonávána plnohodnotně a nikoliv provizorně. Každé porušení pravidel musí být hodnoceno ve vztahu ke konkrétním okolnostem, za nichž k němu došlo. Čas je faktorem, který může relativizovat mnohé. Soud přitom vzal v úvahu skutečnosti známé mu z vlastní úřední činnosti a v podstatě obecně známé, které provázejí život v Obci od roku 2006. Od této doby do současnosti, jedna, či druhá ze dvou volebních stran v Obci používá v průběhu volebního procesu praktik, které způsobily vyslovení neplatnosti voleb konaných 15. a 16. října 2010 a opakovaných voleb konaných dne 9. dubna 2011. I když důsledky těchto praktik zaznamenaných před prvními opakovanými volbami přetrvaly do současnosti, dospěl soud k závěru, že prioritním je nadřazení práva obce a jejích občanů na plnohodnotnou správu jejich věcí nad partikulární zájmy politických stran či hnutí. Ostatně, více než půlrok trvající stav ukázal, že ti, kdož se do Obce nastěhovali bezprostředně před opakovanými volbami konanými dne 9.4.2011, zůstali jejími občany i nadále a volební zákon přece nespojuje právo volit s tím, jak se kdo (a zda vůbec) podílí na kulturním či společenském životě obce, kam si nechává posílat poštu či kam chodí jeho děti do školy.

To vše přivedlo zdejší soud k závěru, že v mezích námitek uvedených v Návrhu neshledal, že při opakovaných volbách do zastupitelstva Obce byl porušen zákon či ústavní principy.

Jelikož návrh na neplatnost opakovaných voleb do zastupitelstva obce Bohy konaných dne 22.10.2011 není důvodný, soud jej usnesením podle § 90 odst. 3 věty první s.ř.s. ve spojení s § 78 odst. 7 s.ř.s. *per analogiam* zamítl.

Soud neprovedl navrhovateli navržené důkazy zápisem z výsledků voleb do zastupitelstva Obce, veřejnou datovou sítí, rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, volební dokumentací, soudním spisem a usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 16.11.2010 č.j. 57A 97/2010-162, deníkem Mladá fronta Dnes, deníkem Blesk, trestním spisem Okresního soudu Plzeň-sever sp.zn. 1T 176/2011, rozhodnutími Nejvyššího správního soudu ze dne 22.6.2010 č.j. Vol 12/2010-24 a ze dne 4.7.2006 č.j. Vol 66/2006-105, korespondencí s Městským úřadem Kralovice, protokoly o výpovědi svědků P.S., J.L., V.L. a J.N., zprávou od České pošty, s.p. o doručování tiskovin účelově přihlášených osob, výsledkem místně příslušné poštovní doručovatelky, jednotlivými výpisy z katastru nemovitostí u jednotlivých dotčených osob, výsledky osob uvedených ve zpracovaném seznamu navrhovatelů a seznamem osob, protože jejich provedení, vzhledem k výše prezentovaným důvodům, které vedly soud k zamítnutí návrhu, by bylo zjevně nadbytečné.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s.ř.s., podle něhož na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná (§ 104 odst. 1 s.ř.s.)

***Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu,
tj. 21. listopadu 2011 (§ 93 odst. 5 věta druhá s.ř.s.).***

V Plzni dne 21. listopadu 2011

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková